

Zondag 28 juli 2024 - 10.00 uur Kerk aan Zee Muiderberg

welkom en mededelingen

lied 212: 1, 2, 3

bemoediging en drempelgebed

lied 212: 4, 5

kyrië: gebed, gevolgd door lied 367d

glorialied 304: 1, 2, 3

gebed bij de opening van de Schrift

lezing: Jesaja 63: 7 – 14 (NBV'21) *door lector*

Ik zal de liefde van de HEER gedenken
en zijn roemrijke daden bezingen:
alles wat de HEER voor ons heeft gedaan,
de goedheid die Hij het volk van Israël bewees
in zijn ontferming en zijn grote liefde.
Hij zei: 'Natuurlijk, het is mijn volk!
Mijn kinderen zijn te vertrouwen.'
Daarom wilde hij hun redder zijn.
In al hun nood was ook Hijzelf in nood:
zij werden gered door de engel van zijn tegenwoordigheid.
In zijn liefde en mededogen heeft Hij hen zelf verlost,
Hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door.
Maar zij zijn in opstand gekomen
en hebben zijn heilige geest gekrenkt.
Daarom werd Hij hun tot vijand
en bond Hij de strijd met hen aan.
Toen dacht Hij aan de dagen van weleer,
aan Mozes en zijn volk.

Waar is Hij die zijn volk door de zee voerde,
waar zijn de herders van zijn kudde?
Waar is Hij die hen bezielde
met zijn heilige geest?
Die Mozes terzijde stond met zijn luisterrijke arm,
die voor hen het water kliefde
om zich een eeuwige naam te verwerven?
Die hen door de diepte leidde

als paarden door de woestijn,
zonder dat ze struikelden,
als vee dat afdaalt naar het dal?
Het was de geest van de HEER die hun rust gaf.
Ja, U hebt zelf uw volk geleid
om U een luisterrijke naam te verwerven.

lied 723: 2

lezing: Marcus 6: 45 – 53 (NBV'21)

Meteen daarna gelastte Hij zijn leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant te varen, naar Betsaida; intussen zou Hijzelf de menigte wegsturen. Nadat Hij afscheid van de mensen had genomen, ging Hij de berg op om er te bidden. Bij het vallen van de avond was de boot midden op het meer, en Hij was alleen aan land. Toen Hij zag dat de leerlingen door de hevige tegenwind maar nauwelijks vooruitkwamen, hoe hard ze ook roeiden, liep Hij tegen het einde van de nacht over het water naar hen toe, en Hij wilde hen voorbijlopen. Toen ze Hem over het water zagen lopen, dachten ze dat Hij een geestverschijning was en ze schreeuwden het uit. Ze hadden Hem allemaal gezien en raakten in paniek. Maar Hij sprak hen meteen aan en zei: 'Houd moed! Ik ben het, wees niet bang.' Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Zijn leerlingen waren helemaal van hun stuk gebracht. Ze waren niet tot inzicht gekomen door wat er met de broden was gebeurd, omdat ze hardleers waren. Nadat ze waren overgestoken, kwamen ze bij Gennesaret aan land en daar legden ze aan.

lied 917: 1, 2, 3, 4, 5, 6

overdenking

luisterlied 'Suzanne', gezongen door Herman van Veen; tekst: Leonard Cohen

lied 352: 1, 2, 5, 7

gebeden: voorbeden - stil gebed - Onze Vader

collecte

lied 422: 1, 2, 3

zegen met gezongen 'amen'